

необходимими, а за други — не сж. За да купите едно кило хлѣбъ, нужно ли е да знаете, кой е оралъ и сѣлъ нивата, кой е млѣлъ жито на воденицата, какъ е замесвано брашното, какъ е направенъ хлѣбътъ и какъ е печенъ въ пещъта? И това е добре, да види човѣкъ и да знае, но по-добре е направо да си вземе хлѣбъ и да се нахрани. Опечениятъ хлѣбъ е Слово-то Божие. За предпочитане е човѣкъ да носи Словото Божие въ себе си, отколкото да слуша само, какъ се проповѣдва, безъ да Го възприема.

Въ живота на съвременнитѣ хора има много непотрѣбни нѣща, които постепенно измѣстватъ важнитѣ и красиви нѣща. За да не става измѣстване, човѣкъ не трѣбва да спира вниманието си на маловажнитѣ нѣща. Запримѣръ, хората искатъ да станатъ велики, богати, учени, да се прославятъ и най-после, ако има време, тогава да търсятъ истината. Не е ли по-добре човѣкъ да тръгне по обратния процесъ, да намѣри истината, а после да се стреми къмъ останалитѣ нѣща? Ако първо придобивате благата на живота, а после истината, всичко придобито ще се изгуби. Ако първо придобиете истината, а после — останалитѣ блага, всичко, което сте придобили, ще го запазите. Следователно, за да не губите благата, които придобивате, намѣрете първо истината. Ако истината остане на последно мѣсто, придобититѣ блага едно следъ друго ще изчезнатъ.

Ще ви задамъ още нѣколко въпроса. Кое